

”När blir det snart?” på Teater Påfågeln, Stockholm

TEATER

”När blir det snart?”

AV: ENSEMBLEN

SCEN: MITTIPRICKTEATERN, STOCKHOLM

REGI: JOSEFIN LENNSTRÖM

SCENOGRAFI: ANNA SIGURSDOTTER

MUSIK: ANDERS NYSTRÖM

MEDVERKANDE: HENRIK GUSTAFSSON OCH MAGNUS MUNKESJÖ

Så händer det att en liten teaterföreställning känns som ett stort mirakel. Mittiprickteaterns nya förskolepjäs ”När blir det snart?” gör mig tvärförälskad. Men visst borde det alltid vara just så här att en ensemble och en regissör visar småbarnspubliken så stor respekt, och presenterar en så in i minsta tåvick genomarbetad och tänkt föreställning att den självklart höjer sig över vår så ofta begränsande åldersuppdelning.

Regissören Josefin Lennström och ensemblen låter modigt Beckett, en av teaterhistoriens mer svårtillgängliga dramatiker, inspirera till stordåd. ”När blir det snart?” blir lekfullt synonymt med ”I väntan på Godot”. Detta att vänta och vänta invid ett ensamt träd och småningom inse att det är själva denna väntan som är hela resan.

Becketts Estragon och Vladimir har det dock betydligt tråkigare än Mittiprickteaterns Risto och Vladde. Ändå gäller här samma förunderliga förmåga att ideligen finna nya bevekelsegrunder för att fortsätta vänta på – ja vaddå?

Henrik Gustafssons Vladde och Magnus Munkesjös Risto väntar för sin del på ”snart”. För det är ju då allt ska börja. ”Men hur länge då?” ”Ett

tag” ”Men hur långt är ett tag då?” ”Dubbelt så långt som en stund.”

Och en vidunderligt fin stund har jag tillsammans med detta kostymklädda par vars korthugget poetiska dialog formar sig till en liten glad bokstävernas karneval. Vladde och Risto dansar, de begrundar varför skor som alltför sällan tas av ”blir onaturligt fästa vid en” och vägrar släppa taget om fötterna. De samtalar och filosoferar och lägger allt hopp till det kala trädet. Trädet som, i motsats till hos Beckett, slutligen får både blad och frukt. Självklart för i den här föreställningen bor glädjen. Och Vladde och Risto de är två varsamt utmejslade rollfigurer att älska.

PIA HUSS

Henrik Gustafsson och Magnus Munkesjö får det lilla att bli storartat.

FOTO: MARTIN SKOOG